

gen for sin Supplicatz eftertragtis, eller i Trette indviklis; Men Sagen bør Kongen at forredragis.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til bemærkningerne til artikel 1-26-1.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-26-1 og 2.

1-26-4. Dog skal ingen hermed være tillat een anden ærrørig, eller anden grov, Sag Ubevisligen at tillegge, uden hand vil lide derfor; Kand Supplicanten ikke læse, eller skrive, og fragaar saadan Ubevislig Tillæg, da stande den til rette derfor, som det haver skrevet, med mindre hand beviser sig intet at have skrevet, uden det, som af hannem haver været begæret.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen formentlig bortfaldt ved frd. af 15. december 1820.

Forslagsstillerne er enige, og der kan i øvrigt henvises til bemærkningerne til artikel 1-26-1 og 2.

Eeden, som Dommere skulle svære Kongen, efter som mælt er i den første Bogs femte Capitels første Artikel

Eftersom Hans Kongelig Majestet til Danmark og Norge etc. min allernaadigste Arve-Herre og Konning, haver allernaadigst antaget og bestilt mig N. N. til at være Hans Kongl: Maj: Tiener og – Saa lover og tilsiger jeg hermed, som jeg dog derforuden skyldig og pligtig er, at være Hans Kongl: Maj: som min rette Arve-Konge og Herre huld og troe, Hans Kongl: Maj: Gavn og Beste med højeste Flid at befordre, des Skade og Fordærv af yderste Formue at hindre og afværge; I Synderlighed med al Kraft og Formue derhen mine Tanker og Idrætter at dirigere, at Hans Kongl: Maj: absolutum Dominium, Souverainitet og Arve-Rettighed over Hans Kongl: Maj: Kongeriger og Lande Uforanderlig conserveret og paa Hans Kongl: Maj. retmæssige Arve-Successorer fortsat og forplantet vorder, hvorpaa jeg og vil skyldig og forpligt være at vove Liv, Gods

og Blod: Jeg vil ikke tilstæde, eller samtykke, at nogen, i hvem det og være maa, noget præjudicerligt i nogen Maade derimod, enten hemmelig, eller aabenbare, forretager, taler, eller handler; Men saa fremt noget saadant imod Forhaabning skulle skee, og til min Videnskab komme, mig ikke alleene strax uden nogen Afsky derimod opponere, men end og uden Ophold Hans Kongl: Maj: det samme allerunderdanigst tilkiendegive: Udj de Sager mig forrekomme, hvad heller de Liv, Gods, eller Ære anrørende, vil jeg dømme retfærdeligen, og ikke i nogen Maade ansee Vold, Magt, Frændskab, Venskab, Gunst, eller Gave, Had, Avind, eller Nid; Men alleeniste vil have Gud og Retfærdighed for Øjen, og dømme retfærdeligen efter Lov og Ret, og hielpe hver til Rette, saa vel den Fattige som den Rige, den Ædel som den Uædel, saa vel den Udlændiske som den Indlændiske: Jeg vil og ikke før, eller siden, efter at Dom afsigis, hemmelig eller aabenbare tage, annamme, eller opbære, formedelst mig selv, eller nogen anden, nogen Gift, Skænk, Guld, Sølv, Penge, eller Pengis Værd, formedelst hvilket nogen Part maatte sin Ret vorde forkrænket: Saa sant hielpe mig Gud og hans Hellige Ord.

Bemærkninger:

Stig Iuul har markeret eden som bortfaldet.

Forslagsstillerne er som bekendt ikke dommere, men så vidt forslagsstillerne ved, benyttes eden ikke længere. Eden foreslås derfor formelt ophævet, uanset at den allerede er gået af brug.

Forklaring paa Vidners Eed, og Formaning til dem for Retten, efter som mælt er i den første Bogs trettende Capitels ottende Artikel

Ophævet ved frd. af 25. juni 1842.

Bemærkninger:

Ordet ophævelse blev dog ikke brugt, men formuleringen »Den ... ommeldte ... Eeds-Forklaring og Formaning ska fra nu af ikke mere bruges ...« må antages at betyde det samme.